

Fotografi. Fred. Riise.

Fototypi. Pacht & Crone.

J. M. P. S. Krups.

Knud Johannes Vogelius Steenstrup.

† d. 6. Maj 1913.

Mindetale holdt ved Dansk Geologisk Forenings Møde d. 23. Okt. 1913.

Af

O. B. BØGGILD.

KJ. V. STEENSTRUP blev født d. 7. Sept. 1842 i Høstemark Mølle, Møv Sogn, Aalborg Amt, hvor hans Fader, JOHAN PETER S., Broder til den berømte Naturforsker JAPETUS S., var Forpagter. STEENSTRUP gik i Skole i Thisted og tog i 1863 farmaceutisk Eksamen; derefter læste han til Artium, som han dog ikke naaede at faa. I Aarene 1866—89 var han Assistent ved Universitetets mineralogiske Museum, og herved kom han ind paa den Side af sin Virksomhed, der mere end nogen anden blev hans egentlige Livsopgave, nemlig hans Rejser i Grønland, hvoraf han i alt har foretaget ikke mindre end 9, og de dermed i Forbindelse staaende Undersøgelser. Den første Anledning til, at STEENSTRUP kom til Grønland, var at NORDENSKIÖLD i Aaret 1870 havde opdaget de store Jærnblokke ved Uifak paa Disko; da han nu i 1871 skulde lede en Ekspedition derop for at hente disse Blokke hjem til Europa, blev STEENSTRUP sendt med for at varetage Mineralogisk Museums Interesser. Resultatet af STEENSTRUPS Besøg paa Jærnfindestedet skal senere omtales; paa samme Rejse og paa en i det følgende Aar besøgte han ogsaa den kulførende

Formation og Basaltterrænet i den øvrige Del af Disko og paa Nugsuak, og herved lagdes Grunden til den overordentlige Interesse, som STEENSTRUP til det sidste nærrede for Grønlands Natur, Befolkning og Administration.

STEENSTRUPS 3dje Rejse til Grønland fandt Sted i 1874, da han ledsagede Professor JOHNSTRUP til Ivigtut, hvorefter han for første Gang besøgte de bekendte Mineralfindesteder ved Kangerdluarsuk og andre Fjorde i Julianehaab Distrikt, hvorfra han baade denne Gang og to Aar senere, i 1876, medbragte overordentlig værdifulde Samlinger. I 1877 ledede STEENSTRUP en Ekspedition til Frederikshaab, og i Aarene 1878—80 berejste han Egnen omkring Umanak, hvor han foretog en Mængde forskelligeartede Undersøgelser; i 1888 foretog han en Ekspedition til Godthaab—Julianehaab, bl. a. for at indsamle Materialer til Erstatning for, at en Del af hans tidligere Samlinger var gaaede til Grunde ved Christiansborg Slots Brand, hvor man desværre havde set sig nødsaget til at anbringe dem paa Grund af Pladsmangel i det gamle Museum.

I 1889 blev STEENSTRUP ansat som Geolog og kort efter som Statsgeolog ved »Danmarks geologiske Undersøgelse«. Til dette Arbejde viste han sig imidlertid ikke særlig godt egnet; man forlangte af ham, at han skulde kortlægge og beskrive en Del af Vendsyssel; det passede imidlertid ikke for STEENSTRUPS hele Natur at udføre et saadant ret omfattende og indenfor faste Rammer holdt Arbejde, men han fortabte sig her, som sædvanligt, i visse Enkeltheder, der særlig interesserede ham, saaledes f. Eks. Klitternes Form og sandslebne Stens Dannelse. Da han til sidst blev affordret Manuskript til Kortbladsbeskrivelsen, afleverede han 8 Sider, og da han efter Trykningen af disse blev anmodet om Fortsættelsen, svarede han, at det var alt, hvad han havde; herefter fik han sin Afsked i 1897. Uagtet denne Handling næppe med Rette kunde bebrejdes Kommissionen, der jo overfor Bevillingsmyndighederne havde Ansvaret for, at Kort-

lægningen blev udført ordentlig og systematisk, følte STEENSTRUP dog selv Afskeden som en overordentlig Forurettelse og udbredte sig senere ved alle mulige Lejligheder over, hvordan han var bleven »smidt ud« — det kan her i PARENTES bemærkes, at man altid fik den gyldne Leverage af ham, at man aldrig skulde gaa godvillig, men bare vente, til man blev smidt ud — ligesom han ogsaa bearbejdede den daværende Kommissions Medlemmer med sit dødelige Had, og holdt højrøstede Taler om dem, baade naar han var alene og i Selskab med andre. Siden den Tid har STEENSTRUP, der imidlertid ved Arv var bleven økonomisk uafhængig, ikke haft nogen fast lønnet Stilling.

Da STEENSTRUP havde forladt Danmarks geologiske Undersøgelse, genoptog han sine Grønlandsrejser; i 1898 besøgte han Disko og i 1899 Mineralfindestederne ved Kangerdluarsuk. Men hermed ophørte imidlertid disse Rejser, der jo heller ikke egner sig for Folk i en mere fremrykket Alder, og i sine senere Aar holdt STEENSTRUP sig i det væsentlige hjemme, beskæftiget med Undersøgelser af vidt forskellig Art, som det bedst vil fremgaa af Litteraturfortegnelsen. Naar undtages en med Alderen tiltagende Tunghørhed, var STEENSTRUPS Helbred til det sidste i det væsentlige udmærket, hvortil vel nok for en stor Del bidrog hans sobre og, bortset fra Rejserne, overordentlig regelmæssige Levemaade. Indtil de sidste Par Uger foretog han daglig sin Spaseretur frem og tilbage til Mineralogisk Museum, hvor han havde sit Arbejds-værelse; da indtraf der en Række Hjerneblødninger, som hurtig gjorde Ende paa hans Liv.

I ovenstaaende, korte Levnedbeskrivelse er der særlig lagt Vægt paa Grønlandsrejserne, da de mere end noget andet spiller en Rolle for STEENSTRUPS videnskabelige Virksomhed; det maa dog ogsaa fremhæves, at han ved Siden af har foretaget en overordentlig Mængde Rejser i Danmark, saa at han havde et saa fuldstændig Kendskab til Landet som kun faa. Selv om han ikke har

skrevet meget om Danmarks Geologi, har disse hans Rejser dog uhyre Betydning ved de mange Indsamlinger, navnlig af Forsteninger, han har foretaget; disse Indsamlinger danner paa flere Punkter et væsentligt Grundlag for Kendskabet til de geologiske Formationer her i Landet. Ogsaa i Udlandet har STEENSTRUP rejst meget.

Af videnskabelige Hædersbevisninger har STEENSTRUP modtaget adskillige: i 1877 blev han korresponderende (Honorary) Medlem af »The Mineralogical Society of Great Britain & Ireland«; i 1894 blev han dr. phil. honoris causa ved Københavns Universitet, Æresmedlem af Lunds geologiska Fältklubb og Medlem af den internationale Gletscherkommission, i 1895 Honorary corr. Medlem af »the Royal Geographical Society of London«, i 1896 Medlem af Kommissionen for Grønlands geologiske og geografiske Undersøgelse, i 1897 udenlandsk Medlem af »Svenska Sällskapet för Antropologie och Geographie« i Stockholm, i 1902 Medlem af det kgl. danske Videnskabernes Selskab og i 1905 Medlem af »Kgl. Fysiografiska Sällskapet« i Lund.

Som det vil fremgaa af Litteraturfortegnelsen, drejer største Delen af STEENSTRUPS Produktion sig om Grønlands Geologi, og her har ganske særlig hans Undersøgelser over det grønlandske Jærn bidraget til at gøre hans Navn bekendt i Ind- og Udlandet. Da NORDENSKIÖLD 1870 fandt de store Jærnblokke liggende paa Stranden ved Uifak paa Disko, antog han dem for at være Meteoriter, hvilken Anskuelse han i øvrigt holdt fast ved hele sin Levetid; den Omstændighed, at Jærnet ogsaa fandtes siddende i Basalten, mente han, tydede paa, at det var faldet ned i Tertiærtiden, mens Basalten endnu var flydende. STEENSTRUP, som besøgte Stedet i 1871 og 72, kom snart paa det Rene med, at Jærnet var af tellurisk Oprindelse, hvorfor han i sine senere Afhandlinger (1876 og 1883) bragte meget fyldestgørende Beviser, som det dog vilde føre for vidt at komme ind paa her. Da NORDENSKIÖLD imidlertid havde sørget for at gøre sit Fund

særdeles bekendt i den geologiske Verden ved at sende Prøver af Jærnet til Undersøgelse til en Mængde af de mest fremragende Videnskabsmænd, forstaaer man den uhyre Opsigt, STEENSTRUPS Opdagelse vakte, tilmed da man den Gang endnu ikke andre Steder fra kendte Forekomsten af Jærn i Basalt.

De væsentligste Resultater af STEENSTRUPS mange Grønlandsrejser er i øvrigt nedlagte i en længere Række Rejsebeskrivelser, der udgør langt den betydeligste Del af hans videnskabelige Produktion. Paa Grund af den store Mængde Iagttagelser, der er nedlagt i dem, giver disse Beskrivelser et overordentlig vigtigt Bidrag til vort Kendskab til Grønland, og STEENSTRUPS alsidige Interesser har bevirket, at han ikke har indskrænket sine Undersøgelser til de geologiske Forhold alene, men ogsaa har beskæftiget sig med overordentlig mange andre Sider af Grønlands Natur, Folkeliv og Historie. Blandt de Emner, som han særlig har interesseret sig for, og til Oplysning af hvilke han har givet særlig værdifulde Bidrag, maa mærkes den kulførende Formation og Basalten paa Disko og Omegn, den røde Sandsten i Julianehaab Distrikt og i det hele de ejendommelige geologiske Forhold i denne Egn, af hvilke han i 2det Hefte af Meddelelserne giver et fortrinligt Kort. Endvidere maa fremhæves hans Undersøgelser over Gletschere og Ishjærge: vi behøver her kun at minde om en saadan Benævnelse som »død Bræ«, der herigennem er kommet ind i Litteraturen. Af særlig Betydning er hans rent historiske Arbejde om Østerbygdens Beliggenhed, hvori han giver en overordentlig interessant Sammenstilling af de tidligere Anskuelser om dette Spørgsmaal og af de dermed i Forbindelse staaende Forestillinger, man til forskellige Tider har haft om Grønlands Form.

Af STEENSTRUPS Arbejder vedrørende Danmarks Geologi maa særlig fremhæves hans Undersøgelser over Klitternes Form og Vandring; ud fra Studier af Generalstabens Kort paaviste han, at Klitterne ved Jyllands Vest-

kyst var ordnede i store, parabelformede Buer, der altid vender den konkave Side mod den herskende Vindretning, altsaa nærmest mod Vest. Endvidere maa mærkes hans Undersøgelser over Flyvesandets Indvirkning paa Stenes Form, selv om hans Teori her, nemlig at de typiske »Trekanter« altid skulde være frembragte ved, at oprindelig skarpkantede, ved Frøstsprængning løsnede Brudstykker delvis blev afrundede i Sandflugten, vistnok næppe kan anses for rigtig. Som Resultat af sine Arbejder i Vendsyssel har STEENSTRUP endvidere offentliggjort en Mængde værdifulde Iagttagelser og Slutninger i Oversigten fra 1896; navnlig maa her fremhæves hans Forklaringer af Rimmer og Dopper og beslægtede Fænomener.

En Gennemlæsning af Litteraturfortegnelsen vil vise, at STEENSTRUP i det hele har beskæftiget sig med en Masse Emner af meget forskellig Art; hans Hovedinteresse faldt vel nok indenfor Geologien og Mineralogien; men ogsaa for en Del tilgrænsende Videnskaber, som Topografi, Arkæologi, Historie, Fysik m. m. nærede han overordentlig stor Interesse, ligesom han ogsaa har arbejdet meget med herhenhørende Emner. De allerfleste af STEENSTRUPS Afhandlinger er ganske smaa, een eller nogle faa Sider, hvilket er en Følge af hele hans Natur og Anlæg; han var først og fremmest en Ideernes Mand, og hver enkelt Idé, han fik, gennemarbejdede han for sig alene uden at bringe den i nærmere Forbindelse med tilgrænsende Omraader; egentlig videnskabelig Systematiseringen og Sammenarbejden laa ham temmelig fjærnt. Selv hans mere voluminøse Arbejder, navnlig Rejsebeskrivelserne, er i Reglen ikke meget sammenarbejdede, men gør nærmest Indtryk af at være en Samling Smaaafhandlinger, da han meget ofte springer fra det ene Tema til det andet uden nogen nærmere Motivering. I det hele voldte det ham en Del Vanskeligheder at skrive; selv om hans Sprog i mange Tilfælde kunde være livligt, var det ofte ret knudret og undertiden ikke ganske klart.

Selv om den litterære Virksomhed her som i andre Tilfælde maa betragtes som Hovedsagen, maa det dog for STEENSTRUPS Vedkommende ikke glemmes, at han ogsaa i andre Retninger har haft en overordentlig Betydning for Videnskaben. Hans Virksomhed som videnskabelig Samler er allerede omtalt; STEENSTRUP havde en udviklet Evne til at iagttage i Naturen og navnlig en overordentlig Udholdenhed; han plejede at sige, at naar man vilde finde noget, saa fandt man det ogsaa, og det slog hos ham i mange Tilfælde til. En Følge af STEENSTRUPS Ulyst til at skrive var, at han kom til at sidde inde med en meget stor Viden, som han aldrig naaede at faa publiceret; dog kom en Del af den til Gode gennem andres Arbejder, som han altid fulgte med stor Interesse og ved hvilke han paa mange Maader kunde yde en hjælpende Haand. Ikke alene har STEENSTRUP i mange Tilfælde direkte ledet andre ind paa deres Undersøgelser ved at paavise nye Arbejdsfelter, men ogsaa under selve Arbejdet var han altid beredt til saavel at give en Mængde værdifulde Oplysninger, som ogsaa at tage Del i selve Arbejdet ved f. Eks. at foretage Vægtfyldebestemmelser og andre ret tidsspildende Undersøgelser. Her maa ogsaa fremhæves STEENSTRUPS Arbejder som Fotograf; i en Tid, da Amatørfotografering var ret sjælden, kastede han sig med stor Iver over denne Kunst og skaffede derved gode Illustrationer baade til sine egne og andres Afhandlinger. I det hele nærede han stor Interesse for Instrumenter og Undersøgelsesmetoder og har skrevet en Del Afhandlinger om herhenhørende Emner.

Hvad der mest af alt bidrog til at karakterisere STEENSTRUP, var den uhyre Interesse, hvormed han omfattede alt, som han kom i nærmere Berøring med, og den store Iver, med hvilken han baade gennemførte sine Arbejder og forsvarede sine Ideer. Han elskede i høj Grad Diskussioner, og da han, navnlig i sine senere Aar, var en Del tunghør og ogsaa selv talte meget højt, forstaar man, at disse Diskussioner ikke kunde blive af de

mest fredelige og stilfærdige. For sine Medmennesker nærrede han overordentlig stor Interesse, hvorfor han ogsaa efterhaanden havde erhvervet sig et meget stort Personalkendskab. Selv om han gennemgaaende havde en meget sund og retfærdig Opfattelse baade af Folks gode og daarlige Sider, fremdrog han dog med særlig Forkærlighed de sidste, og der er sikkert ingen af hans Bekendtskabskreds, der ikke er bleven underkastet en meget skarp Kritik. Vil man danne sig et Billede af STEENSTRUP, saaledes som han var mest i sit Es, maa man tænke sig ham udbredende sig over en eller anden Fejl eller Dumhed, som en anden havde begaaet. Med ivrig Gestikuleren og livligt Minespil forsøgte han da, ofte med stort Held, at efterligne Vedkommendes Bevægelser og Talestemme, og paa den Maade beredede han sine Tilhørere mange fornøjelige Timer.

For Dansk geologisk Forening har STEENSTRUP paa mange Maader haft en ganske overordentlig Betydning. Han var sammen med N. V. USSING og V. HINTZE med til at forberede dens Dannelse; da der skulde udstedes Indbydelse til det konstituerende Møde, viste det sig imidlertid her, som ved flere andre Lejligheder, at STEENSTRUP var bange for at træde aktivt op, hvortil Grunden i dette Tilfælde var, at Professor JOHNSTRUP, der gjerne vilde beherske hele vor geologiske Verden, maatte antages at være uvillig stemt overfor Fremkomsten af en saadan Forening. STEENSTRUPS Navn kom derfor ikke paa Indbydelserne, men han valgtes til Foreningens Formand ved dens Stiftelse i 1893 og blev i denne Stilling indtil 1898. Da der imidlertid var bleven indført den Bestemmelse i Lovene, at Formanden ikke maatte genvælges to Aar i Træk, maatte han gaa af, men vedblev dog i en længere Aarrække at være Medlem af Bestyrelsen og blev ogsaa i Aarene 1900, 1902 og 1905 valgt til Formand. I 1906 blev han valgt til Foreningens Æresformand, et Hverv, hvortil han paa Grund af sit videnskabelige Navn og store Anseelse i Udlandet

maatte betragtes som selvskrevet. Det er en Selvfølge, at STEENSTRUP altid meddelte i Foreningen, hvad han mente kunde være af Interesse for Medlemmerne; han har i det hele holdt 17 større og mindre Foredrag, og selv om hans Taleform formelt led af de samme Mangler, som kendetegner hans skriftlige Arbejder, nemlig oftest at være ret springende af Indhold og ikke særlig flydende i Henseende til Sproget, paahørtes de dog altid med meget stor Interesse. STEENSTRUPS hele livlige Temperament kunde, som man kan tænke sig, langt bedre give sig Udslag i Tale end i Skrift, da han her havde rigelig Lejlighed til at komme med de af ham saa yndede Sidespring og Udfald. Rent selskabeligt vil STEENSTRUP blive savnet overordentlig her i Foreningen; han var Deltager i de fleste Ekskursioner og i saa godt som alle Møder og i de efter disse afholdte Sammenkomster.

Et særlig smukt Minde har STEENSTRUP efterladt sig ved sit Testamente. Største Delen af sin Formue skænkede han til Universitetet paa Betingelse af, at Renterne skulde anvendes til Indkøb af Mineraler, Forsteninger, Bøger og Instrumenter til Mineralogisk Museum. Ogsaa til Dansk naturhistorisk og Dansk geologisk Forening har han skænket Summer, henholdsvis paa 2000 og 5000 Kr., hvis Renter skal anvendes til videnskabelige Ekskursioner.

Fortegnelse over K. J. V. Steenstrups Afhandlinger.

(Hvor ikke andet er anført, er Trykstedet København.)

- 1872-73. De grønlandske Jærnmasser [Referat af Foredrag]. Vid. Medd. Nat. Foren. for 1872 (S. II).
1874. Om de kulførende Dannelser paa Øen Disko, Hareøen og Syd-Siden af Nûgssuak's Halvøen i Nord-Grønland. Vid. Medd. Nat. Foren. for 1874 (76—112, Rés. en franç., 2 Tvl., 1 Kort).
- Bemerkungen zu der Geognostischen Übersichtskarte der Küsten des Waigattes in Nord-Grönland. Gotha, Peterm. Mitt. 1874 (143—144, 1 Kort).

1876. Om de Nordenskiöldske Jærnmasser og om Forekomsten af gedigent Jærn i Basalt. Vid. Medd. Nat. Foren. for 1875 (284—306, Rés. en franç., 2 Tvl.).
1877. On the Non-Meteoritic Origin of the Masses of Metallic Iron in the Basalt of Disko in Greenland. Selected and translated from the original Danish paper of K. J. V. Steenstrup by J. G. Rohde. London. Min. Mag. 1 (143—148, 1 Tvl.).
- Indberetning om de i Grønland i Aaret 1876 foretagne geologiske Undersøgelser. Tillæg B. til Rigsdagstidende for 1877—78.
1878. Overfladevandets Varmegrad, Saltmængde og Farve i Atlanterhavet paa c. 59° Nord-Brede. Vid. Medd. Nat. Foren. for 1877—78 (209—221, 1 Tvl.).
1881. K. J. V. STEENSTRUP og A. KORNERUP: Beretning om Expeditionen til Julianehaabs Distrikt i 1876. Medd. Grønland. 2 (1—26).
- Bemærkninger til et geognostisk Oversigtskaart over en Del af Julianehaabs Distrikt. Medd. Grønland. 2 (27—41, 4 Tvl.).
- K. J. V. STEENSTRUP, G. HOLM og J. A. D. JENSEN: Astronomiske Observationer, tagne paa Rejser i Julianehaabs og Frederikshaabs Distrikter. Medd. Grønland. 2 (81—112).
1882. Krarup Smith †. Geogr. Tidsskr. 6 (111—112).
1883. Bidrag til Kjendskab til Bræerne og Bræ-Isen i Nord-Grønland. Medd. Grønland. 4 (69—112, 4 Tvl.).
- Om Forekomsten af Nikkeljærn med Widmannstättenske Figurer i Nord-Grønland. Medd. Grønland. 4 (113—172).
- Bidrag til Kjendskab til de geognostiske og geographiske Forhold i en Del af Nord-Grønland. Medd. Grønland. 4 (173—242, 1 Tvl., 1 Kort).
- K. J. V. STEENSTRUP og R. R. J. HAMMER: Astronomiske Observationer, udførte i Nord-Grønland 1878—80. Medd. Grønland. 4 (243—252).
- Beretning om Undersøgelsesrejserne i Nord-Grønland i Aarene 1878—80. Medd. Grønland. 5 (1—41, 1 Tvl.).
- Om Forekomsten af Forsteneringer i de kulførende Dannelser i Nord-Grønland. Medd. Grønland. 5 (43—78, 1 Tvl., 1 Kort).
- Et Par Bemærkninger til Professor HEER's Afhandling i dette Hefte. Medd. Grønland. 5 (215—216).
1884. On the Existence of Nickel-iron with Widmannstätten's Figures in the Basalt of North Greenland. London. Min. Mag. 6 (1—13).
1886. Bemærkninger til et gammelt Manuskriptkort over Grønland. Stockholm, »Ymer«, 1886 (83—88, 1 Kort).
- Om Østerbygden. Medd. Grønland. 9, 1889 (1—51, 7 Kort).
- Om Østerbygden. Geogr. Tidsskr. 5 (123—132).
1888. Petrografiske Noticer. 1. Et Apparat til Frembringelse af Slagfigurer i smaa Glimmerblade. 2. En formentlig Forbedring ved

- de sædvanlige Slibemaskiner. Stockholm. Geol. Fören. Förh. 10 (113—115).
1888. Om Flyvesandets Indvirkning paa Rullestenenes Form. Stockholm. Geol. Fören. Förh. 10 (485—488).
1890. Petrografiske Noticer. 3. Tyndprøver af Lér. Stockholm. Geol. Fören. Förh. 12 (647—648).
1891. Hvad er Kongespejlets Havgjerdinger? Stockholm. Geol. Fören. Förh. 13 (797—800).
1892. Er der allerede i Året 1729 ført en Blok af metallisk Nikkel-jærn fra Nord-Grønland til Europa? Stockholm. Geol. Fören. Förh. 14 (312—314).
- Endnu nogle Ord om Flyvesandets Indvirkning paa Rullestenenes Form. Stockholm. Geol. Fören. Förh. 14 (493—496).
- Flyvesandets Indvirkning paa Rullestenenes Form. [Referat af Foredrag]. Forh. Skand. Naturf. 14. Møde i Kjøbenhavn (424).
- Om Fremstilling af Højdekort. [Referat af Foredrag]. Forh. Skand. Naturf. 14. Møde i Kjøbenhavn (424).
- Hvorledes dannes de store Isfælde? Geogr. Tidss. 11 (225—231).
1893. Bliver Isen saa haard som Staal ved høje Kuldegrader? Stockholm. Geol. Fören. Förh. 15 (119—120).
1894. Dr. phil. Hinrich Johannes Rink. Født $\frac{26}{8}$ 1819 † $\frac{5}{12}$ 1893. Geogr. Tidss. 12 (162—166).
- Om Klitternes Vandring. Vid. Medd. Nat. Foren. 1894 (1—14). Medd. Dansk geol. Foren. Nr. 1 (1—14).
1895. Johannes Frederik Johnstrup. 1818—1894. Medd. Dansk geol. Foren. Nr. 3 (1—12).
1886. Beretning om de i Vendsyssel foretagne geologiske Undersøgelser i Tidsrummet Maj 1889—Maj 1895. Danm. geol. Unders. 3. Række, Nr. 1 (45—59).
- Om Fyrreskovens Forsvinden paa Anholt. Tidss. for Skovvæsen, 8, A. (1—8).
1897. Jordskælsspalter? Medd. Dansk geol. Foren. Nr. 4 (74—76).
1899. Beror Navnet »Hvitåbildningar« egentlig ikke paa en Misforstaaelse. Stockholm. Geol. Fören. Förh. 21 (216—217).
1900. Indledning [til Leda pernula Leret ved Selbjerggaard i Vester Hanherred]. Medd. Dansk geol. Foren. Nr. 6 (1—2).
1901. Om Fund af Mammuthtænder. Medd. Dansk geol. Foren. Nr. 8 (61—62).
- Beretning om en Undersøgelsesrejse til Øen Disko i Sommeren 1898. Medd. Grønl. 24 (251—306, Rés. en français, 12 Tvl.).
- Om Bestemmelsen af Lysstyrken og Lysmængden. Medd. Grønl. 25, 1902 (1—14, Rés. en français).
- Bør Tangranden ikke fotograferes? Stockholm. Geol. Fören. Förh. 22 (477—478).

1903. Über Wasserstandsmarken. Helsingfors. Förh. Nord. Naturf. och Läkaremötet, 1902 (6—7)
- 1904—5. De daglige Lysmængder i et Aar, bestemte ved deres Sværtning af Klorsølvpapir. Fysisk Tidsskrift 3 (1—6).
1905. Kan Tangranden benyttes til Bestemmelse af Forandringer i Vandstanden? Medd. Grøn. 33, 1907 (1—8, 6 Tvl.).
1909. Geologiske og antikvariske Iagttagelser i Julianchaabs Distrikt. Medd. Grøn. 34, 1910 (115—154, 16 Tvl.).
1910. Einleitung und biographische Mitteilungen zu 2te Ausgabe von Karl Ludwig Gieseckes Mineralogisches Rejsejournal über Grönland 1806—13. Medd. Grøn. 35 (I—XXXVII, 4 Tvl.).
1911. Om Jærnspaten i Kryoliten ved Ivigtut. Medd. Grøn. 47 (381—387).
1913. Kan Sandflugten frembringe Kanter paa afrundede Sten derved, at den, alt efter Vindretningen, sliber Flader paa dem? Overs. K. D. Vid. Selsk. Forh. 1913, Nr. 2 (125—133).
-